

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: suport@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 27
din data de 19.01.2011**

Dosar nr.: 33/2010

Petiția nr.: 820 din data de 01.02.2010

Petent: Uniunea Mediatorilor Bancari reprezentată prin dl. T T în calitate de președinte

Reclamat: C A E - Președinte al Consiliului de mediere

Obiect: refuzul înscrierii în Registrul Național al Asociațiilor Profesionale ale Mediatorilor (RNA)

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

I.1.1 Uniunea Mediatorilor Bancari, cu sediul în București, B-dul Chișinău nr. 8, bl.M2, sc.C, p, ap.81, sector 2

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1 C A E - Președinte al Consiliului de mediere, cu sediul în București, str. Cuza Vodă nr. 64, sector 4

II. Obiectul sesizării

2.1 Prin petiția înregistrată cu nr. 820 din data de 01.02.2010, Uniunea Mediatorilor Bancari sesizează că a solicitat înscrierea, potrivit art.24 din Legea 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, cu modificările și completările ulterioare, în Registrul Național al Asociațiilor Profesionale ale Mediatorilor (RNA), dar a primit un răspuns negativ, semnat de doamna C A E, în calitate de președinte al Consiliului de mediere.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1 Petenta, Uniunea Mediatorilor Bancari, a fost constituită din inițiativa a cinci mediatori autorizați ca asociație profesională reprezentativă la nivel național având ca obiect apărarea intereselor mediatorilor autorizați, promovarea medierii și asigurarea serviciilor de medierea conflictelor prin formele de exercitare a profesiei deținute de către membrii uniunii, în toate domeniile de activitate cu precădere în sectorul financiar-bancar.

3.2 Petenta a fost înființată în baza Statutului și Actului de constituire obținând personalitate juridică prin Hotărârea Judecătorească nr.313/11.11.2009

a Judecătoriei Sectorului 2, care a dispus înregistrarea în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor existent în cadrul Judecătoriei sectorului 2, pentru care a fost eliberat Certificatul nr.117/03.12.2009. Uniunea are în componență membrii, pe lângă membrii fondatori, mediatori autorizați de Consiliul de mediere, fiind înființată în baza O.G. nr.26/2000 și a Legii nr.192/2006 privind medierea.

3.3 Prin Hotărârea nr.1374/25.01.2009, Consiliul de Mediere a instituit Registrul Național al Asociațiilor Profesionale ale Mediatorilor (RNA) care prevede procedura înscrierii asociațiilor profesionale ale mediatorilor în Registru și documentele care trebuie să însoțească cererea de înregistrare.

3.4 La data de 21.12.2009 petenta a solicitat Consiliului de mediere, prin cererea nr.1894/21.12.2009, înregistrarea în RNA. Consiliul de mediere prin adresa nr. 040/21.01.2010, semnată de doamna C A E în calitate de președinte, comunică faptul că Uniunea Mediatorilor Bancari nu poate fi înregistrată, întrucât nu se încadrează în prevederile art.24 din Legea nr.192/2006, cu modificările și completările ulterioare.

IV. Procedura de citare

4.1 În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.2 Prin adresa cu nr. 2085/15.03.2010 a fost citată Uniunea Mediatorilor Bancari, iar prin adresa nr.2086/15.03.2010 a fost citat Consiliul de Mediere, pentru data de 15.04.2010.

4.3 S-a dispus prin adresa nr. 3128/22.04.2010 recitarea Uniunii Mediatorilor Bancari prin reprezentant, iar prin adresa nr.3129/22.04.2010 introducerea și citarea doamnei C A E în calitate de reclamat, pentru data de 13.05.2010.

4.4 Prin adresa nr. 991/08.02.2010 s-a solicitat punctul de vedere al Consiliului de Mediere.

V. Susținerile părților

Susținerile petentei

5.1.1 Prin petiția introdusă la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, Uniunea Mediatorilor Bancari susține că prin adresa nr.1894/21.12.2009 a solicitat Consiliului de Mediere înregistrarea în Registrul Național al Asociațiilor Profesionale ale Mediatorilor(RNA) și a primit un răspuns negativ, prin adresa nr. 040/21.01.2010, semnată de doamna C A E în calitate de președinte, întrucât nu se încadrează în prevederile art.24 din Legea nr.192/2006 privind medierea, cu modificările și completările ulterioare. În continuare, petenta susține că doamna C A E și-a depășit atribuțiile de serviciu, întrucât înregistrarea nu este supusă aprobării, fiind un act administrativ al șefului Secretariatului tehnic. Prin acest abuz, petenta consideră că îi sunt încălcate grav drepturile membrilor uniunii, îngrădindu-li-se dreptul la muncă, imagine și dreptul la a-și alege singuri domeniile în care să își desfășoare activitatea ca mediator, neutru și imparțial, având în vedere și faptul

că, toate conflictele apărute în sectorul financiar-bancar se datorează nerespectării de una dintre părți, tocmai a contractelor civile și comerciale, domenii de activitate prevăzute de Legea 192/2006 privind medierea și Directiva 52 a Uniunii Europene. Petenta comunică că și-a elaborat propriul Cod de Etică, după modelul Institutului Internațional de Mediere, părintele medierii și Codul de Etică Național neacceptând o altă formă de practicare a profesiei. În drept, petenta își întemeiază petiția pe Declarația Universală a Drepturilor Omului și pe Legea nr. 48 din 16 ianuarie 2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

5.1.2 Prin adresa nr.26/14.04.2010, Uniunea Mediatorilor Bancari susține că doamna C A E, încă de la luarea la cunoștință a înființării uniunii ca urmare a unui articol publicat pe internet, a avut o atitudine ostilă față de înființarea acestei asociații în domeniul medierii. În continuare se susține că fără consultarea celorlalți membri ai consiliului, reclamata a refuzat înregistrarea și publicarea pe site-ul Consiliului de mediere, cu scopul vădit de a induce în eroare mediatorii care au aderat la această nou înființată asociație, dorind să creeze derută și dezamăgire în rândul acestora, susținând că Uniunea Mediatorilor Bancari nu este înființată legal și nu o recunoaște. Petenta consideră că această reacție ostilă este determinată, mai cu seamă, de ura personală pe care o poartă domnului T T și domnului A C, președintele respectiv vicepreședintele uniunii, întrucât aceștia au combătut public posibilele abuzuri și au depus mai multe plângeri la parchet pe numele reclamatei. Se transmite în continuare că prin adresa nr.1897/21.12.2009 s-a solicitat Consiliului de mediere, afișarea pe site-ul acestuia a comunicatului de înființare și susținerea unei conferințe de lansare în a doua decadă a lunii decembrie, lovindu-se de refuzul reclamatei, întrucât înființarea Uniunii Mediatorilor Bancari nu se încadrează în categoria „evenimente” și în consecință neafișarea pe site.

5.1.3 În data de 21.12.2009, uniunea a depus cererea de înregistrare și toate documentele prevăzute în Hotărârea Consiliului de mediere nr. 1377/25.01.2009. Aceasta hotărâre prevede, în susținerea petentei, înregistrarea simplă și numai enumeră documentele pe care solicitantul trebuie să le depună, fără ca cererea de înregistrare să fie supusă aprobării plenului Consiliului de mediere, cum reiese din punctul de vedere al reclamatei. Petenta consideră că cel mult, se poate vorbi de o înregistrare printr-o procedura universală și foarte simplă, respectiv, rezoluția conducătorului instituției către Secretariatul Tehnic și lucrătorului IT, nu de discutarea și luarea unei hotărâri într-o ședință a Consiliului de mediere special pentru neînscrierea Uniunii, cum pretinde reclamata că s-a întâmplat. Se susține aceasta pentru că de nicăieri nu rezultă că măsura de neînscriere a Uniunii a fost luată de plenul unei ședințe a Consiliului de mediere, dovedită de procesul-verbal de ședință, în care să fie consemnate sub semnătură, pozițiile luate de înscriere/neînscriere de către toți membrii Consiliului de mediere, întrucât contrar susținerilor reclamatei, acestea nu există și nu le poate depune. Uniunea a solicitat prin e-mail o întâlnire cu toți membrii Consiliului de mediere, pentru a vedea și cunoaște părerile tuturor privind refuzul reclamatei de neînregistrare, la care reclamata a comunicat tot prin e-mail, definiția medierii și ce presupune aceasta, precum și faptul că „să nu uite că a

depus împotriva acesteia și a mai multor membrii din fostul și actualul Consiliu de mediere reclamații penale", lucru din care se poate trage concluzia, în opinia președintelui Uniunii, că neînregistrarea este un lucru personal, o răzbunare, neavând motive legale.

5.1.4 Petenta consideră motivația reclamatei de neînscrisere a Uniunii Mediatorilor Bancari în RNA ca fiind una fără fundament cu scopul vădit de a îngrădi drepturile acesteia și a membrilor săi, în mod discriminatoriu față de celelalte asociații înscrise, cum ar fi asociații - centre de mediere (o formă de exercitare a profesiei), firme de formare a mediatorilor, asociații care folosesc ilegal sintagme ca uniune națională, asociație de avocați-mediator, de mediator autorizați, de mediatori profesioniști, asociații de mediere și arbitraj. Petenta a cerut scoaterea acestora din Registru și să rămână doar asociațiile înființate în baza O.G nr. 26/2000 privind înființarea și funcționarea asociațiilor și fundațiilor.

5.1.5 Reclamata face referire la lipsa domeniilor de specializare, lipsa cu privire la sintagma „mediator bancar” în cuprinsul Legii nr.192/2006, de punerea bazelor înființării unei alte profesii, a imposibilității extinderii prevederilor Legii nr.192/2006 la alte profesii cum ar fi cea de mediator bancar, iar petenta susține că profesia de mediator este una liberală, la fel ca cea a avocaților, neîntâlnindu-se dispoziții privind instituirea specializării pe domenii de activitate, fiind la libera alegere a practicianului. Legea nr.192/2006 nu distinge domenii de activitate, legiuitorul a considerat că nu este necesar să intervină lăsând alegerea domeniilor ca și în alte profesii la libera apreciere și alegere a mediatorilor. De asemenea, membrii Uniunii Mediatorilor Bancari nu sunt mediatori bancari, așa cum susține reclamata, ci potrivit Statutului depus în copie la dosar sunt mediator autorizați care desfășoară activități de mediere a conflictelor în sectorul financiar-bancar, așa cum au ales ei singuri cu respectarea legii în domeniu.

De altfel, UMB reprezintă o prescurtare care nu instituie o altă profesie, ci reunește mediator specializați în domeniul financiar-bancar, dar o asemenea denumire nu poate fi reținută, abreviată, promovată, așa că, fără a inventa o asociație a altei profesii, s-a ales o denumire scurtă, care indică o specializare a aceleiași profesii de mediator. La fel se întâlnesc denumiri și specializări în multe profesii, sintagma „bancar” după „mediator” nu înseamnă decât specializarea, nu o altă profesie. Hotărârea de a se specializa în acest domeniu este libera alegere a membrilor fiecărei asociații, deci și a UMB, iar aceasta ca asociație nu face servicii de mediere bancară, acestea sunt asigurate individual în parte de fiecare membru, mediator autorizat de Consiliul de mediere, prin forma proprie de exercitare a profesiei. Mediatorul, ca orice profesionist care se respectă, nu poate să facă medieri în orice domeniu mai ales acum la început, chiar ar fi indicat ca fiecare să se ocupe de medieri în domeniile unde are cunoștințe suficiente.

5.1.6 În ceea ce privește condiția de comparabilitate, Uniunea Mediatorilor Bancari se compară cu celelalte asociații înregistrate în RNA, cum ar fi: Asociația Profesională a Mediatorilor din România, Centrul Avocaților Mediatori Cristian Iordănescu, Centrul de Mediere și Arbitraj, Uniunea Națională a Mediatorilor din România.

5.1.7 Se solicită constatarea că reclamata a săvârșit contravenția de discriminare fiind întrunite ambele laturi, susținerile în apărarea sa fiind nefondate.

Susținerile părții reclamate

5.2.1 Reclamata, dna. C A E, prin adresa nr.3771/12.05.2010, cu privire la petiția introdusă de către Uniunea Mediatorilor Bancari, din care reiese că ar fi aplicat un tratament discriminatoriu acestei asociații și membrilor ei, comunică că achiesează la punctul de vedere al Consiliului de mediere transmis Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării sub nr.1880/10.03.2010, completat cu adresa nr.472/14.04.2010, la care face unele precizări.

5.2.2 Astfel, prin adresa nr.1880/10.03.2010, Consiliul de Mediere învederează faptul că nu a pus în niciun moment sub semnul îndoielii legalitatea constituirii asociației petente. Referitor la Hotărârea Consiliului nr. 1374/25.01.2009, prin care a fost înființat Registrul Național al Asociațiilor Profesionale ale Mediatorilor (RNA), aceasta prevede procedura înscrierii asociațiilor profesionale ale mediatorilor în Registru și documentele ce trebuie să însoțească cererea de înregistrare. Astfel, afirmațiile petentei cu privire la modul de aprobare al înregistrării unei asociații în RNA sunt eronate, apreciindu-se în mod greșit că procedura este una „administrativă fără a fi supusă aprobării plenului Consiliului sau altă formalitate”. Modul de înscriere al asociațiilor profesionale ale mediatorilor în RNA a fost aprobat prin Hotărâre în ședința Consiliului de Mediere din data de 25.01.2009, acesta nefiind o simplă formalitate administrativă, în sarcina Șefului Cabinetului Președinte. Mai mult decât atât, orice îndatorire de serviciu care ar reveni angajaților Secretariatului Tehnic, aceasta trebuie să fie distribuită de președintele Consiliului de mediere sau, în lipsa acestuia de Vicepreședinte, conform prevederilor Regulamentului de Organizare și Funcționare a Consiliului de mediere, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu procedurile de lucru interne, aceștia fiind singurii care au atribuția de a încredința sarcini și de a coordona activitatea Secretariatului Tehnic.

5.2.3 De asemenea, urmare a modificărilor aduse Legii 192/2006 privind medierea, au fost stabilite condițiile în care asociațiile profesionale pot fi înscrise în RNA. Astfel, în data de 19.02.2010, Consiliul de mediere ținând cont de necesitatea implementării dispozițiilor art. 24 din Legea 192/2006, astfel cum a fost modificată și de solicitările transmise în întâlnirea din data de 23.01.2010, de către reprezentanții asociațiilor profesionale, s-au stabilit aceste condiții ce au rolul de a asigura o claritate atât pentru mediatorii, cât și pentru Consiliul de mediere, în aplicarea corectă a art. 24. Mediatorii vor fi informați cu privire la hotărârile adoptate în ședința Consiliului din data de 19.02.2010.

5.2.4 Referitor la refuzul de a înscrie Uniunea Mediatorilor Bancari în RNA, transmis prin adresa nr. 040/21.01.2010, a fost motivat de următoarele aspecte:

-lipsa domeniilor de specializare a mediatorilor;

-lipsa prevederilor cu privire la sintagma „mediator bancar” în cuprinsul Legii 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, cu modificările și completările ulterioare, făcându-se referire doar la „mediator”;

-dispozițiile art. 24 din Legea 192/2006 cu modificările și completările ulterioare, care prevăd că mediatorii se asociază în scopul reprezentării intereselor lor, dar nu în scopul de a pune bazele unei profesii diferite care să poarte o altă denumire, precum cea de „mediator bancar”;

-imposibilitatea de a extinde prevederile Legii 192/2006 cu modificările și completările ulterioare, către alte activități, cum ar fi cea de „mediator bancar”, pentru care Consiliul de mediere nu are atribuții legale.

5.2.5 Conform art. 20 lit. c) din Legea 192/2006 cu modificările și completările ulterioare, Consiliul de mediere este singura autoritate competentă să autorizeze programele de formare inițială și continuă, precum și pe cele de specializare a mediatorilor, aceste dispoziții fiind în concordanță cu prevederile Legii 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România. Până în prezent, Consiliul nu a adoptat o hotărâre pentru stabilirea domeniilor de specializare în mediere și a condițiilor în care aceste specializări se dobândesc de către mediatorii. Astfel, RNA reunește doar asociațiile profesionale ale mediatorilor care au ca scop medierea, sub toate aspectele ei.

5.2.6 Se subliniază importanța diferențierii între mediatorul specializat și mediatorul care după cursul de formare inițială își alege să presteze serviciul de mediere în anumite tipuri de dispute, cum ar fi cel financiar-bancar, fără a avea o specializare ca mediator în acest domeniu. Orice mediator este liber să decidă în ce tipuri de dispute va presta serviciul de mediere, însă simpla decizie de a opta pentru un anumit domeniu nu poate fi considerată specializare.

5.2.7 În cazul profesiei de mediator, Consiliul de mediere va reglementa formarea continuă și specializările în conformitate cu aceste viitoare reglementări, corpul profesional al mediatorilor se va specializa în diverse domenii. Se precizează că numai în cazul unor anumite tipuri de dispute poate fi necesară specializarea, ca de exemplu: mediere victima-agresor, medierea în familie, etc...

5.2.8 Consiliul de mediere face mențiunea că mediatorii, membrii ai Uniunii Mediatorilor Bancari, nu sunt lipsiți de drepturile la consultare, participare și electorale, prevăzute de Legea 192/2006 cu modificările și completările ulterioare, Consiliul de mediere folosind instrumente pentru respectarea principiului consultării și al transparenței în baza cărora își desfășoară activitatea, atât în relația cu mediatorii asociați, cât și cu cei neasociați, respectiv: newsletter, publicarea pe pagina de internet proprie, telefon, fax, e-mail, etc.

5.2.9 Din prevederile Ordonanței de Urgență 137/2000 republicată, se poate constata cu ușurință că plângerea formulată nu poate fi decât respinsă, cele supuse atenției nefăcând parte din sfera activității Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării:

-astfel, conform art. 1 pct. 2 lit. e (i) din Ordonanța de Urgență 137/2000 republicată, articolul care face referire la dreptul la muncă și libera alegere a unei ocupații trebuie interpretat în sensul de drept la muncă și la alegerea unei ocupații astfel cum ea este reglementată în România. La ora actuală, în Codul Ocupațiilor din România se regăsește profesia de mediator, nu și cea de mediator bancar. Nici sub forma specializării nu există sintagma de „mediator bancar”, pentru că, așa cum s-a precizat mai sus, urmează ca Consiliul de mediere să stabilească procedurile prin care se vor desfășura și recunoaște specializările în domeniul medierii; astfel, se consideră că ar fi periculoasă admiterea înscrierii unei entități care induce, chiar doar prin denumirea aleasă, ideea de specializare, în momentul în care nu există un cadru legal. De asemenea, confuzia în rândul consumatorilor și posibilitatea percepției că ar apela la un serviciu specializat, când în fapt nu este așa, nu ar face decât să dăuneze profesiei în genere și să discrediteze încă din fașă ideea de mediere specializată;

-art. 1 pct. 3 din Ordonanța de Urgență 137/2000 republicată, stipulează: „Exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoane aflate în situații comparabile”. Or, în cazul de față, situația Uniunii Mediatorilor Bancari nu este comparabilă cu a celorlalte asociații profesionale înscrise în RNA. Această condiție ar fi fost îndeplinită doar dacă s-ar fi admis înscrierea unei alte entități care să inducă ideea de specializare. Ca atare, deducem din dispozițiile legale că pentru a exista discriminare, trebuie să existe situație comparabilă. Ceea ce diferențiază situația Uniunii Mediatorilor Bancari de celelalte entități, a căror înscriere a fost aprobată, este chiar faptul că încearcă să eludeze legislația română în domeniu așa cum este ea în momentul de față în vigoare, în tentativa de a induce ideea unei specializări care nu există și nu are bază legală. Admiterea înscrierii unei astfel de asociații ar crea ea însăși discriminare pozitivă față de restul mediatorilor, pentru că, deși membrii ei nu au nici un fel de specializare, în fața consumatorului ei ar părea ca având, sub girul Consiliului de mediere, ceea ce, din punct de vedere concurențial, ar dezavantaja pe ceilalți mediatori.

5.2.10 Pe cale de consecință și având în vedere motivele mai sus prezentate, Consiliul de mediere nu consideră că a aplicat un tratament discriminatoriu prin refuzul de a înscrie Uniunea Mediatorilor Bancari în RNA. Respectarea procedurilor adoptate prin hotărârea membrilor Consiliului de mediere, făcute publice și a condițiilor de înscriere în RNA, stabilite de comun acord cu asociațiile profesionale ale mediatorilor deja înscrise în Registru, nu poate fi considerat ca fiind un tratament discriminatoriu.

5.2.11 Prin adresa nr.472/14.04.2010, se aduc unele completări în sensul că prin răspunsul Consiliului de mediere de a nu include Uniunea Mediatorilor

Bancari în RNA, nu se încalcă și nici nu se restrânge dreptul la muncă și la alegerea unei ocupații, întrucât mediatorii membri ai UMB sunt mediatorii autorizați care au dreptul de a practica această profesie în condițiile Legii 192/2006 privind medierea. Practicarea profesiei de mediator nu este condiționată de înregistrarea în asociații profesionale și cu atât mai puțin de înregistrarea în RNA. În continuare, se face precizarea că Codul Ocupațiilor din România (COR) nu prevede profesia sau ocupația de mediator bancar, iar dispozițiile legale în domeniul medierii – Legea 192/2006 și hotărârile Consiliului de mediere care este autoritate de reglementare în domeniu – nu reglementează profesia de mediator bancar. Înființarea RNA de Consiliul de mediere a avut în vedere necesitatea aplicării art.4 din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului de mediere care specifică că, Consiliul trebuie să-și desfășoare activitatea pe baza principiului parteneriatului, acest lucru asigurându-se prin consultarea și colaborarea Consiliului cu asociațiile profesionale ale mediatorilor.

Consiliul de mediere trebuie să-și desfășoare activitatea în baza principiului transparenței, astfel Consiliul are responsabilitatea asigurării unei informări corecte a publicului larg cu privire la mediere și mediatori. Faptul că UMB se prezintă publicului ca și mediatorii specializați sub denumirea de mediatorii bancari reprezintă o dezinformare sau mai exact o informare incorectă a publicului larg, care este potențial consumator al serviciului de mediere. În corpul profesional al mediatorilor nu există mediatorii specializați, în sensul specializării ocupațiilor și profesiilor reglementate de legislația în domeniul formării profesionale a adulților. Conform art.20 lit.c) din Legea 192/2006, modificată, Consiliul de mediere este organismul care autorizează programele de formare profesională inițială, continuă, precum și cele de specializare a mediatorilor. Având în vedere necesitatea implementării art.24 din Legea 192/2006, așa cum a fost modificată, care prevede organizarea corpului profesional al mediatorilor în asociații, Consiliul de mediere a completat Hotărârea nr.1374/25.01.2009 și a decis prin hotărâre în data de 19.02.2010 condițiile în care asociațiile profesionale pot fi înscrise în RNA. Aceste condiții sunt următoarele: asociațiile sunt constituite conform OG 26/2000 și art.24 din Legea 192/2006, membrii sunt mediatorii autorizați conform Legii 192/2006, denumirea asociației profesionale conține particula „mediere”/„mediator” și nu include referiri la alte profesii sau particule adăugate la cuvântul „mediere” care conduc la ideea unor profesii distincte, scopul, obiectivele și activitățile prevăzute în statutul și actul constitutiv al asociației sunt destinate în principal propriilor membri. Prevederile art.1 pct.3 din OG 137/2000, republicată, stipulează „exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoane aflate în situații comparabile”, or, în cazul de față, situația UMB nu este comparabilă cu a celorlalte asociații profesionale înscrise în RNA. Consiliul de mediere, prin

răspunsul negativ formulat și transmis petentei la data de 21.01.2010 nu a făcut decât să respecte dispozițiile legale în vigoare, și pe cale de consecință nu consideră că a aplicat un tratament discriminatoriu prin refuzul înscrierii Uniunii Mediatorilor Bancari în RNA.

5.2.12 Reclamata precizează că Uniunea Mediatorilor Bancari a formulat acțiune în contencios-administrativ de contestare a deciziei de respingere a cererii de înregistrare în RNA, făcând obiectul dosarului nr.1364/2/2010, aflat pe rolul Curții de Apel București, secția a VIII-a de Contencios Administrativ și Fiscal.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1 **În fapt**, petenta solicită constatarea unei fapte de discriminare săvârșită de către doamna C A E – președinte al Consiliului de mediere, prin refuzul înscrierii Uniunea Mediatorilor Bancari(UMB) în Registrul Național al Asociațiilor Profesionale ale Mediatorilor(RNA) .

6.2.1 **În drept**, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

6.2.2 Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a reținut că în economia Ordonanței nr. 137/2000 dispozițiile articolului 2 care definesc formele de discriminare (n.n.), sunt consecutive celor din articolul 1 alin. (3), care prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni - garantat de art. 1 alin. (2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: "Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și nediscriminării". Din coroborarea aceluiași texte (art. 1-2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale enumerate în special în art. 1 alin. (2), îngrădiți ori împiedicați în exercițiul lor. Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, Consiliul este obligat să soluționeze orice plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 prin stabilirea existenței celor trei elemente susmenționate.

6.2.3 Luând act de sesizarea introdusă de Uniunea Mediatorilor Bancari, astfel cum este formulată, de punctul de vedere al Consiliului de Mediere, precum și de susținerile părților, Colegiul Director observă că, practic, situația în fapt este legată de modul de interpretare și de aplicare a actului normativ invocat în speță, respectiv Legea 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de

mediator, cu modificările și completările ulterioare. Însăși Uniunea Mediatorilor Bancari arată că s-a adresat părții reclamate cu cerere de înscriere în Registrul Național al Asociațiilor Profesionale ale Mediatorilor(RNA) considerând că dispozițiile art.24 din Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, cu modificările și completările ulterioare, îi sunt aplicabile în vederea înscrierii în respectivul Registru, în timp ce partea reclamată a invocat faptul că interpretarea și aplicarea respectivelor dispoziții legale este diferită de interpretarea dată de petentă. Or, susținerile contradictorii ale părților își au izvorul în modalitatea de interpretare și aplicare a legii. Ca atare, fondul dedus soluționării, este legat de dispozițiile normative invocate, modalitatea de interpretare și aplicarea acestora în concret. Într-o atare situație, criteriul alegației de discriminare este asimilat interpretării și aplicării unor dispoziții legale.

6.2.4 Or, interpretarea și aplicarea legii, per se, nu intră sub incidența criteriilor enunțate în art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Chiar dacă sintagma „sau orice alt criteriu” ar permite și reținerea unor alte criterii de discriminare, a considera că interpretarea și aplicarea legii poate fi asimilată unui potențial criteriu de discriminare, ar presupune în fapt, exercitarea unui control de legalitate din partea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării prin imixtiunea efectivă în activitatea instanțelor de judecată. Așa cum a statuat și Curtea Constituțională, **interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac.** În acest sens este, de exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 5 octombrie 1993, Decizia nr. 120 din 16 noiembrie 1994, Decizia nr. 39 din 10 aprilie 1996, Decizia nr. 300 din 1 iulie 1997, Decizia nr. 151 din 27 octombrie 1998, Decizia nr. 160 din 10 noiembrie 1998, Decizia nr. 14 din 9 februarie 1999, Decizia nr. 64 din 11 aprilie 2000, Decizia nr. 74 din 25 aprilie 2000, Decizia nr. 93 din 11 mai 2000, Decizia nr. 24 din 29 ianuarie 2002, Decizia nr. 282 din 29 iunie 2004. Din acest punct de vedere, Colegiul este de opinie că situația invocată de petentă nu intră sub incidența O.G. nr. 137/2000, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. aspectele sesizate în petiție nu intră sub incidența Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și ompletările ulterioare, republicată;
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;
4. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

ASZTALOS Csaba Ferenc – Președinte

NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Vicepreședinte

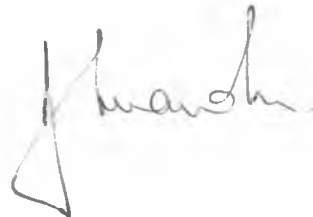
GERGELY Dezideriu – Membru

HALLER Istvan – Membru

VASILE VASILE-ALEXANDRU – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

